

THE LIGHT OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series VI Lecture #13

HEAVEN AND EARTH

A GUIDE TO THE ESSENCE OF JUDAISM
AS EXPRESSED IN OUR PRAYERS

H *HAKORAS HATOV* - GRATITUDE

E EXODUS - *YETZIAS MITZRAIM*

A *AVOS* - PATRIARCHS

V VISIONARIES - *NEVIYIM*

E *ERETZ YISRAEL* - THE LAND OF ISRAEL

N NATURE - *NIFLA'OS HABOREI*

E ETERNAL LIFE - *NITZCHIUS*

A ABSOLUTE EXISTENCE

R REDEMPTION - *GEULAH*

T TORAH (Part Two)

H HEAVEN AND HELL

I. Prophecy

A.

(1) נְבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כְּמִנִּי יָקִים לְךָ ד' אֶל-לִהְיוֹת אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן: דְּבָרִים פָּרַק יְהוָה

The L-rd your G-d will raise to you a Prophet from your midst, from your brothers, like me; to him you shall listen. **Deuteronomy 18:15**

(2) וְלֹא-קָם עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ ד' פְּנִים אֶל-פְּנִים: דְּבָרִים לְדִי

And there has not arisen since in Israel a prophet like Moses, whom the L-rd knew face to face. **Deuteronomy 34:10**

B.

אמר רב יהודה אמר שמואל: שלשת אלפים הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה. אמרו לו ליהושע: שאל! א"ל: לא בשמים היא. אמרו לו לשמואל: שאל! אמר להם: אלה המצות – שאין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה. תמורה טז.

Rav Yehudah said in the name of Shmuel: Three thousand *halachos* (laws which were part of the Oral Torah) were forgotten during the period of mourning for Moshe. They said to Yehoshua, “Ask [Hashem to repeat the forgotten *halachos*]”. He replied, “The Torah is no longer [available] in Heaven.” (Deuteronomy 30:12) [In a later era,] they [the Jewish people] said to Shmuel: ‘Ask’; he replied: [Scripture says:] “These are the commandments,” (Numbers 36:13) implying [that since the promulgation of these commandments] no prophet has now the right to introduce anything new. **Temura 16a**

C.

אמר רבי לוי בר חמא אמר רבי שמעון בן לקיש: מאי דכתיב ואתנה לך את לחת האבן והתורה, והמצוה אשר כתבתי להורותם, לחות – אלו עשרת הדברות, תורה – זה מקרא, והמצוה – זו משנה, אשר כתבתי – אלו נביאים וכתובים, להורותם – זה תלמוד; מלמד שכולם נתנו למשה מסיני. ברכות ה.

R. Levi b. Hama said in the name of R. Shimon b. Lakish: What is the meaning of the verse (Exodus 24:12), “And I will give you the tablets of stone, and the Torah and the commandment, which I have written that you may teach them”? ‘Tablets of stone’: these are the ten commandments; ‘the Torah’: this is the Pentateuch; ‘the commandment’: this is the Mishnah; ‘which I have written’: these are the Prophets and the Hagiographa; ‘that you may teach them’: this is the Gemara. It teaches [us] that all these things were given to Moses on Sinai. **Berachos 5a**

D.

ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: מאי דכתיב ועליהם ככל הדברים אשר דבר ד' עמכם בהר – מלמד שהראהו הקדוש ברוך הוא למשה דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים, ומה שהסופרים עתידין לחדש, ומאי ניהו – מקרא מגילה. מגילה יט:

R. Hiyya b. Abba also said in the name of R. Yohanan: What is the meaning of the verse (Deuteronomy 9:10), “And on them was written according to all the words which the L-rd spoke with you in the mount?” It teaches us that the Holy One, blessed be He, showed Moshe the detailed nuances of the text of the Torah, and the detailed nuances of the literature of the Scribes, and the innovations which would be introduced by the Scribes; and what are these? The reading of the Megillah. **Megillah 19b**

E

הרבה נביאים עמדו להם לישראל, כפלים כיוצאי מצרים, אלא, נבואה שהוצרכה לדורות – נכתבה, ושלא הוצרכה – לא נכתבה. מגילה יד.

It has been taught in a Braiisa: Many prophets arose for Israel, double the number of [the Israelites] who came out of Egypt, but only the prophecy which contained a lesson for future generations was written down, and that which did not contain such a lesson was not written.

Megilah 14a

F.

תנו רבנן: משמתו נביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי – נסתלקה רוח הקודש מישראל, ואף על פי כן היו משתמשין בבת קול. פעם אחת היו מסובין בעליית בית גוריה ביריחו ונתנה עליהם בת קול מן השמים: יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכינה (כמשה רבינו), אלא שאין דורו זכאי לכך, נתנו חכמים את עיניהם בהלל הזקן. וכשמת אמרו עליו: הי חסיד, הי עניו, תלמידו של עזרא שוב פעם אחת היו מסובין בעליה ביבנה, ונתנה עליהם בת קול מן השמים: יש כאן אחד שראוי שתשרה עליו שכינה, אלא שאין דורו זכאי לכך – נתנו חכמים את עיניהם בשמואל הקטן. וכשמת אמרו עליו: הי חסיד, הי עניו, תלמידו של הלל. סנהדרין יא.

Our Rabbis taught: Since the death of the last prophets, Haggai, Zechariah and Malachai, the Holy Spirit [of prophetic inspiration] departed from Israel; yet they were still able to avail themselves of the Bath-kol (Divine voice). Once when the Rabbis were met in the upper chamber of Gurya's house at Jericho, a *Bas-kol* was heard from Heaven, saying: 'There is one amongst you who is worthy that the Shechinah should rest on him as it did on Moses, but his generation does not merit it.' The Sages present set their eyes on Hillel the Elder. And when he died, they lamented and said: 'Alas, the pious man, the humble man, the disciple of Ezra [is no more].' Once again they were met in the upper chamber at Yavneh, and a *Bas-Kol* was heard to say: 'There is one amongst you who is worthy that the Shechinah should rest on him, but his generation does not merit it.' The Sages present directed their gaze on Samuel the Little. And when he died, they lamented and said: 'Alas! the pious man, alas! the humble man, the disciple of Hillel [is no more].' **Sanhedrin 11a**

G.

תנו רבנן: שמונים תלמידים היו לו להלל הזקן, שלשים מהם ראויים שתשרה עליהם שכינה כמשה רבינו, ושלושים מהן ראויים שתעמוד להם חמה כיהושע בן נון, עשרים בינונים. סוכה כח.

Our Rabbis have taught [in a Braiisa]: Hillel the Elder had eighty disciples, thirty of whom were worthy of the Divine Spirit resting upon them, as [it did upon] Moshe our Master, thirty of whom were worthy that the sun should stand still for them [as it did for] Yehoshua the son of Nun, [and the remaining] twenty were ordinary. **Sukkah 28a**

II. The Books of the Prophets (ספרי הנביאים) and the Hagiographa (כתובים)

A.

ויתן אל החשן את האורים ואת התומים. כתב של שם המפורש היה, וכבר נתבאר זה בסדר ואתה תצוה (שמות כח, ל), ומדרגה היתה ממדרגות רוח הקדש, למטה ממדרגת הנבואה ולמעלה מבת קול. ודע כי ההפרש שיש בין נבואה לרוח הקודש הוא שהנביא בעת שתבא בו הנבואה כל הרגשותיו וכחותיו בטלות, והוא משולל מכל דרכי העולם הזה ומופשט מן החומר ומתבודד עם השכל לבדו והנה זה בהקיצן, וזו היא מעלת שמונה נביאים. ורוח הקודש היא שלא תתבטל אחד מהרגשותיו והוא מדבר כדרך כל אדם, אבל יעורר אותו רוח עליוני ויופיע הדברים על לשונו, וידבר

עתידות בסיוע א-להי, וזו היא מעלת הכתובים, אבל מעלת התורה שצוה לנו משה למעלה מכל זה, כי נבואתו של משה למעלה מכל הנביאים כולן, ומטעם זה תמצא לרז"ל שיזכירו בכל מקום: תורה, נביאים, וכתובים, בסדר המעלות ומדרגות הנבואה, ובפירוש אמרו: מניחין תורה על גבי נביאים אבל לא כתובים על גבי נביאים. כל זה הוצרכו החכמים ז"ל להעיר על מדרגות הנבואה כדי שיתבונן האדם, והחי יתן אל לבו מאין תוצאות הנבואה, ואיך המעלות זו למעלה מזו ומה בין נבואת משה לשאר הנביאים כולן. רבינו בחיי ויקרא פרק ח פסוק ח

“And he placed within the **חושן**, the breast plate, the Urim and Tumim.” (Leviticus 8:8) The Urim and Tumim was the script upon which was written the ineffable name of Hashem. We already explained this in *Parshas V'Ata Titzaveh* (Exodus 28:30). The level of Divine communication through the Urim and Tumim was similar to that of *Ruach Hakodesh* (communication by means of the Holy Spirit) which is at a level lower than *Nevua* (true prophecy) and at a higher level than the communication through use of a *Bas-Kol*. You should know that the difference between *Nevuah* (prophecy) and *Ruach Hakodesh* (communication by means of the Holy Spirit) is that the *Novi* (prophet) at the time of his prophecy loses all feelings and control of his body. [During this trance], he separates totally from the goings on of this world as well as from his physical body, embodying solely his spiritual and intellectual essence. All of this occurs while he is fully awake. This is the level of the [Divine communication of the] eight *Neviim* (Books of Prophecy). [When one has Divine communication through] *Ruach Hakodesh* (the Holy Spirit) none of his senses are affected and he is able to speak like any normal person. He is aroused (inspired), however, through a higher spirit which produced words on his tongue [and] he is [also] able to predict the future through Divine help. This is the [spiritual] level of the *Kesuvim* (the Holy Writings or Hagiographa). The spiritual level of the Torah which Moshe taught us (i.e. the Pentateuch), is higher than them all, for the prophecy of Moshe was higher than all of the other *Neviim* (prophets). For that reason when *Chazal* (our Sages of blessed memory) mention the books of *Tanach* (the Hebrew Bible) they are ordered: Torah, *Neviim*, *Kesuvim*, following the order of their respective levels of prophecy. They explicitly said: One can put a Sefer Torah on top of *Neviim*, but one cannot put *Kesuvim* on top of *Neviim*. *Chazal* necessitated this in order to make us aware of the different levels of prophecy so that a person should give some thought to the results of prophecy and how the different forms differ from each other as well as how they differ from the prophecy of Moshe. **Rabbainu Bachya, Leviticus 8:8**

B.

והא דאין אומרים בפסוקי הכתובים "ועל ידי עבדיך הקדושים" כמו שאומרים בפסוקי הנביאים זהו מפני שפסוקי הנביאים נאמרו בשליחות הנביאים לאמרם לישראל ולפיכך אמר בהם ועל ידי עבדיך הנביאים, אבל של כתובים לא נאמרו בשליחות אלא שנאמרו ברוח הקודש לפיכך אמר בהם בדברי קדשך כתוב לאמר. אבודרהם למוסף ר"ה סדר מלכיות

The reason that we don't introduce the verses of *Ksuvim* (cited in the *Musaf* of Rosh HaShanah) by saying, "And through your holy servants" similar to the manner with which we introduce the verses of *Neviim*: "And through your servants, the *neviim*," is due to the fact the verses contained in the *Neviim* (Book of Prophets) were specifically dictated [by Hashem to the *neviim*] to be told by them to the people of Israel (i.e. in that capacity the *neviim* were emissaries or servants of Hashem). Therefore it is stated, "And through your servants, the *neviim*." The *Ksuvim* (Hagiographa) on the other hand were not dictated to be told [to the people of Israel] i.e. they were not emissaries, rather they were stated through *Ruach Hakodesh* (communication by means of the Holy Spirit). Therefore they are introduced by saying, "And in your Holy Writings the following is written." **Abudraham, Musaf of Rosh Hashana, Malchius**

C.

(1) חגי זכריה ומלאכי, אינהו עדיפי מיניה . . . דאינהו נביאי, ואיהו לאו נביא. מגילה ג.

Haggai, Zechariah, and Malachi were superior to [Daniel] . . . because they were prophets and he was not a prophet. **Megilah 3a**

(2) שנתנבאו לישראל בשליחותו של מקום, והוא לא נשתלח לישראל בשום נבואה. מגילה ג.

They (Haggai, Zechariah, and Malachi) were sent to the people of Israel as emissaries of Hashem, whereas [Daniel] was never sent to the people of Israel on any mission to deliver a prophecy. **Rashi, ibid.**

D.

אמר רב אדא ברבי חנינא: אלמלא חטאו ישראל - לא ניתן להם אלא חמשה חומשי תורה וספר יהושע בלבד, שערכה של ארץ ישראל הוא, מאי טעמא (קהלת א) כי ברוב חכמה רב כעס. נדרים כב:

R. Adda son of R. Hanina said: Had not Israel sinned, only the Pentateuch and the Book of Joshua would have been given them, [the latter] because it records the disposition of Palestine [among the tribes]. Whence is this known? “For much wisdom proceedeth from much anger.” (Ecclesiastes 1:18) **Nedarim 22b**

E.

ת"ר, סדרן של נביאים: יהושע ושופטים, שמואל ומלכים, ירמיה ויחזקאל, ישעיה ושנים עשר. מכדי הושע קדים, דכתיב: (הושע א') תחלת דבר ד' בהושע, וכי עם הושע דבר תחלה? והלא ממשה ועד הושע כמה נביאים היו וא"ר יוחנן: שהיה תחלה לארבעה נביאים שנתנבאו באותו הפרק, ואלו הן: הושע וישעיה, עמוס ומיכה. וליקדמיה להושע ברישא כיון דכתיב נבואתיה גבי חגי זכריה ומלאכי, וחגי זכריה ומלאכי סוף נביאים הוו, חשיב ליה בהדיהו. וליכתביה לחודיה וליקדמיה אידי דזוטר מירכס. מכדי ישעיה קדים מירמיה ויחזקאל, ליקדמיה לישעיה ברישא כיון דמלכים סופיה חורבנא וירמיה כוליה חורבנא, ויחזקאל רישיה חורבנא וסיפיה נחמתא, וישעיה כוליה נחמתא, סמכינן חורבנא לחורבנא ונחמתא לנחמתא. סידרן של כתובים: רות וספר תהלים, ואיוב ומשלי, קהלת, שיר השירים וקינוח, דניאל ומגילת אסתר, עזרא ודברי הימים. ולמ"ד: איוב בימי משה היה, ליקדמיה לאיוב ברישא אתחולי בפורענותא לא מתחלינן. רות נמי פורענות היא פורענות דאית ליה אחרית דאמר רבי יוחנן: למה נקרא שמה רות? שיצא ממנה דוד שריוהו להקב"ה בשירות ותושבחות. בבא בתרא יד:

Our Rabbis taught [in a Braiisa]: The order of the Prophets is, Joshua, Judges, Samuel, Kings, Jeremiah, Ezekiel, Isaiah, and the Twelve Minor Prophets. Let us examine this. Hosea came first, as it is written (Hosea 1:2), “G-d spoke first to Hosea.” But did God speak first to Hosea? Were there not many prophets between Moses and Hosea? R. Yohanan, however, has explained that [what it means is that] he was the first of the four prophets who prophesied at that period [during the reign of the following kings of Judeah: Uziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah], namely, [the prophets] Hosea, Isaiah, Amos and Micah. Should not then Hosea come first? — Since [Hosea’s] prophecy is written [in the Book of Minor Prophets] along with those of Haggai, Zechariah and Malachi, and Haggai, and Zechariah and Malachi came at the end of the prophets, he is included with them. But why should he not be written separately and placed first? — Since his book is so small, it might be lost [if copied separately]. [The Gemora asks further;] Since Isaiah was prior to Jeremiah and Ezekiel, why shouldn’t Isaiah be placed first? — Because the Book of Kings ends with a record of destruction and Jeremiah speaks throughout of destruction and Ezekiel

commences with destruction and ends with consolation and Isaiah is full of consolation; therefore we put destruction next to destruction and consolation next to consolation. The order of the Hagiographa is Ruth, the Book of Psalms, Job, Proverbs, Ecclesiastes, Song of Songs, Lamentations, Daniel and the Scroll of Esther, Ezra and Chronicles. Now on the view that Job lived in the days of Moses, should not the book of Job come first? — We do not begin with a record of suffering. But Ruth also is a record of suffering?¹⁶ — It is a suffering with a sequel [of happiness], as R. Yohanan said: Why was her name called Ruth? — Because there issued from her David who replenished (רודה) the Holy One, blessed be He, with hymns and praises. **Bava Basra 14b**

F.

ומי כתבן? משה כתב ספרו ופרשת בלעם ואיוב יהושע כתב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה שמואל כתב ספרו ושופטים ורות דוד כתב ספר תהלים ע"י עשרה זקנים: ע"י אדם הראשון, על ידי מלכי צדק, ועל ידי אברהם, וע"י משה, ועל ידי הימין, וע"י ידותון, ועל ידי אסף, ועל ידי שלשה בני קרח ירמיה כתב ספרו וספר מלכים וקנינות חזקיה וסיעתו כתבו (ימש"ק סימן) ישעיה, משלי, שיר השירים וקהלת אנשי כנסת הגדולה כתבו (קנד"ג סימן) יחזקאל ושנים עשר, דניאל ומגילת אסתר עזרא כתב ספרו ויחס של דברי הימים עד לו. מסייעא ליה לרב, דאמר רב יהודה אמר רב: לא עלה עזרא מבבל עד שיחס עצמו ועלה. ומאן אסקיה? נחמיה בן חכליה. בבא בתרא יד-טו.

Who wrote the Scriptures? — Moses wrote his own book and the portion of Balaam (Numbers Chapters 23 and 24). and Job. Joshua wrote the book which bears his name and [the last] eight verses of the Pentateuch [which records the death of Moses]. Samuel wrote the book which bears his name and the Book of Judges and Ruth. David wrote the Book of Psalms, including in it the work of ten elders, namely, Adam, Melchizedek, Abraham, Moses, Heman, Yeduthun, Asaph, and the three sons of Korah. Jeremiah wrote the book which bears his name, the Book of Kings, and Lamentations. Hezekiah and his colleagues wrote down [in their final form] Isaiah, Proverbs, the Song of Songs and Ecclesiastes. The Men of the Great Assembly wrote down [in their final form] Ezekiel, the Twelve Minor Prophets, Daniel and the Scroll of Esther. Ezra wrote the book that bears his name and the genealogies of the Book of Chronicles up to his own time. This confirms the opinion of Rav, since Rav Yehudah has said in the name of Rav: Ezra did not leave Babylon to go up to Eretz Yisrael until he had written his own genealogy. Who then finished it [the Book of Chronicles]? — Nehemiah the son of Hachaliah. **Bava Basra 14b-15a**

G.

אמר מר: יהושע כתב ספרו ושמונה פסוקים שבתורה. תניא כמאן דאמר: שמונה פסוקים שבתורה יהושע כתבן, דתני: וימת שם משה עבד ד' — אפשר משה חי וכתב וימת שם משה? אלא, עד כאן כתב משה, מכאן ואילך כתב יהושע, דברי ר"י, ואמרי לה ר' נחמיה; אמר לו ר"ש: אפשר ס"ת חסר אות אחת וכתביב: לקוח את ספר התורה הזה? אלא, עד כאן הקדוש ברוך הוא אומר ומשה אומר וכותב, מכאן ואילך הקדוש ברוך הוא אומר ומשה כותב בדמע, כמו שנאמר להלן: ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו. בבא בתרא טו.

We quoted previously: Joshua wrote the book which bears his name and the last eight verses of the Pentateuch. This statement is in agreement with the authority who says that eight verses in the Torah were written by Joshua, as it has been taught: [It is written (Deuteronomy 34:5)], “And Moses the servant of the L-rd died there.” Now is it possible that Moses being dead could have written the words, ‘Moses died there’? The truth is, however, that up to this point Moses wrote, from this point Joshua wrote. This is the opinion of R. Yehudah, or, according to others, of R. Nehemiah. R. Shimon said to him: Can [we imagine the] scroll of the Law being short of one

word, and is it not written (Deuteronomy 31:26), “Take this book of the Torah”? No; what we must say is that up to this point the Holy One, blessed be He, dictated and Moses repeated and wrote, and from this point G-d dictated and Moses wrote with tears (דמע), as it says of another occasion (Jeremiah 36:18), “Then Baruch answered them, ‘He pronounced all these words to me with his mouth, and I wrote them with ink in the book’.” ? **Bava Basra 15a**

III. Scholarship in Antiquity

A. As for ourselves, therefore, we neither inhabit a maritime country nor do we delight in merchandise, nor in such a mixture with other men as arises from it; but the cities we dwell in are remote from the sea, and having a fruitful country for our habitation, we take pains in cultivating that only. **Our principle care of all is this: to educate our children well, and we think it to be the most necessary business of our whole life to observe the laws that have been given us and to keep those rules of piety that have been delivered down to us.** **Josephus, Against Apion Book I Par. 12**

B. מימות משה ועד הלל היו שש מאות סדרי משנה כמו שנתן הקב"ה למשה מסיני. ומן הלל ואילך העני העולם וחלשה כבודה [גבורה] של תורה. ולא תקנו הלל ושמאי אלא שש סדרים. והן אנשי המשנה מהלל ועד רבי נתן ורבי. והן והן סוף משנה. סדר מקבלי התורה (מתקופת הגאונים)

From the days of Moshe until Hillel, there were six hundred orders of Mishnah just as they were given unto Moshe at Sinai. From Hillel and on, the world became impoverished and the glory [and power] of Torah became diminished. Hillel and Shamai instituted a mere six orders. These are the authorities [lit. men] of the Mishnah: [The Masters] from Hillel all the way to Rabbi Nathan and Rabbi. These [latter authorities] were the last [authorities] of the Mishnah. **Seder M'Kablei HaTorah [A work dating from the Geonic period and quoted in the Machzor Vitri and the Sefer Krisus. This particular passage is found in the Responsa of Rav Hai Gaon]**

C. וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס: וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש: שופטים פרק היג/יד

And Gideon the son of Joash returned from the battle while the sun was still up. And caught a young man (נער) of the men of Succoth, and inquired of him; and he wrote for him a list of the princes of Succoth and the elders thereof, seventy seven men. **Judges 8:8**

D. מני אפרים שרשם בעמלק אחריך בנימין בעממך מני מכיר ירדו מחקקים ומזבולן משכים בשבט ספר: שופטים פרק היד

[Previously] from Ephraim there came out a root (Joshua) who fought against Amalek; after you, Benjamin, among the people; [came Ehud who defeated Moab. But now] out of Machir came down experts in the Torah, and out of Zebulun they that handle the pen of the scribe. **Judges 5:14**

E.

ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: מלכים ב פרק ד:לח

And Elisha came again to Gilgal; and there was a famine in the land; and the disciples of the prophets were sitting before him; and he said unto his servant, "Set on the great pot, and seethe potage for the disciples of the prophets." **Kings II 2:38**

F.

ואיש בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלקים לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר ידוד אכל והותר: ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר ידוד: מלכים ב פרק ד:מב-מד

And there came a man from Baal-shalisha and brought the man of G-d bread of the first fruits, twenty loaves of barley, and full ears of corn in his bag. And he said, "give unto the people that they may eat." And his servant said, "What! should I set this before a *hundred men*?" He said again, "Give the people, that they may eat; for thus saith the L-rd, 'They shall eat, and shall leave thereof.'" So he set it before them, and they did eat, and left thereof according to the word of the L-rd. **Kings II 4:42-44**

G.

ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר ממנו: מלכים ב פרק ו:א

And the disciples of the prophets said unto Elisha, "Behold now, the place where we sit before you is too cramped for us." **Kings II 6:1**

H.

ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום: מלכים ב ד:כג

And he said, "Why are you going to him (Elisha)? It is neither the new moon nor the Sabbath!" And she replied, "It is well." **Kings II 4:23**

I.

שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר ידוד אלקיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק. דברים פרק טז:יח

Judges and officers shalt thou make thee *in all thy gates* which the L-rd thy G-d giveth thee, throughout thy tribes; and they shall judge the people with just judgment. **Deuteronomy 16:18**

J.

ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה לפני אלמני ויסר וישב: ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו. רות פרק ד:א,ב

Boaz then *went up to the gate* and sat down there, and behold, the kinsman of whom Boaz had spoken came by unto whom he said: Ho, such a one! turn aside, sit down here. And he turned aside and sat down. And he took *ten men of the elders of the city*, and said: Sit ye down here. And they sat down. **Ruth 4:1,2**

K.

זקנים משער שבתו כחורים מנגינתם. איכה פרק הי"ד

The elders have ceased from the gates, the young men from their music. Lamentations 5:14

L.

נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ: משלי פרק לא:כג

Her husband is known in the *gates, when he sitteth among the elders* of the land. **Mishlei 31:23**

IV. The Chain of Scholarly Tradition

A.

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה אבות א:א

Moshe received the Torah from Mount Sinai and transmitted it to Yehoshua. Yehoshua transmitted it to the Elders. The Elders to the Prophets. And the Prophets to the Men of the Great Assembly. **Avos 1:1**

B.

(1) אף על פי שלא נכתבה תורה שבעל פה, למדה משה רבנו כלה בבית דינו לשבעים זקנים; ואלעזר ופינחס ויהושע, שלשתן קבלו ממשה. וליהושע שהוא תלמידו של משה רבנו, מסר תורה שבעל פה וצוהו עליה; וכן יהושע, כל ימי חייו למד על פה. רמבם, הקדמה לס' משנה תורה

Although the Oral Torah was not reduced to writing, Moses our Master gave instructions in its full scope at his tribunal-seat, to seventy Elders. Eleazar, Phinehas and Joshua, all the three of them received it from Moses; yet, unto Joshua, because he was the disciple of Moses our Master, he transmitted the Oral Torah and charged him concerning its observance. Joshua likewise continued throughout his lifetime to study it orally; **Rambam, Introduction to Mishneh Torah**

(2) וזקנים רבים קבלו מיהושע, וקבל עלי מן הזקנים ומפינחס; ושמואל קבל מעלי ובית דינו, ודויד קבל משמואל ובית דינו. ואחיה השילוני, מיוצאי מצרים היה ולוי היה, ושמע ממשה, והיה קטן בימי משה; והוא קבל מדויד ובית דינו. שם

and many Elders received it from Joshua. Eli received it from the Elders and from Pinchas; Samuel received it from Eli and his tribunal; David received it from Samuel and his tribunal; Achiyah the Shiloite who was among those who went forth out of Egypt, and a Levite, heard Moses expounding it; but, as he was an infant in the days of Moses, he became the recipient from David and his tribunal; **Ibid.**

(3) אליהו קבל מאחיה השילוני ובית דינו, ואלישע קבל מאליהו ובית דינו, ויהוידע הכוהן קבל מאלישע ובית דינו, וזכריהו קבל מיהוידע ובית דינו, והושע קבל מזכריה ובית דינו, ועמוס קבל מהושע ובית דינו, וישעיהו קבל מעמוס ובית דינו, ומיכה קבל מישעיה ובית דינו, ויואל קבל ממיכה ובית דינו, ונחום קבל מיואל ובית דינו, וחבקוק קבל מנחום ובית דינו, וצפניה קבל מחבקוק ובית דינו, וירמיה קבל מצפניה ובית דינו, וברוך בן נריה קבל מירמיה ובית דינו, ועזרא קבל מברוך ובית דינו. שם

Elijah received it from Ahijah the Shiloite and his tribunal; Elisha received it from Elijah and his tribunal; Jehoiadah the priest received it from Elisha and his tribunal; Zechariah received it from Jehoiadah and his tribunal; Hosea received it from Zechariah and his tribunal; Amos received it from Hosea and his tribunal; Isaiah received it from Amos and his tribunal; Micha received it from Isaiah and his tribunal; Joel received it from Micha and his tribunal; Nahum received it from Joel and his tribunal; Habakkuk received it from Nahum and his tribunal; Zephaniah received it from Habakkuk and his tribunal; Jeremiah received it from Zephaniah and his tribunal; Baruch son of Neriah received it from Jeremiah and his tribunal; Ezra and his tribunal received it from Baruch son of Neriah and his tribunal. **Ibid.**

(4) בֵּית דִּינֵנו שְׁלֵעֶזְרָא, הֵם הַנִּקְרָאִין אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה. וְהֵם חֲגֵי זְכָרְיָה וּמִלְאָכֵי, וְדָנְיָאֵל חֲנַנְיָה מִישָׂאֵל וְעֶזְרָיָה, וְנַחֲמִיָּה בֶן חַכְלִיָּה, וּמְרַדְכֵי, וְזֶרְבָבֶל; וְהַרְבֵּה חֲכָמִים עִמָּהֶם, תְּשֻׁלוֹם מֵאָה וְעֶשְׂרִים זְקֵנִים. הָאֲחֵרוֹן מֵהֶם הוּא שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק, וְהוּא הָיָה מְכַלֵּל הַמֵּאָה וְעֶשְׂרִים, וְקִבֵּל תּוֹרָה שְׁבַעַל פִּה מִכָּלָן; וְהוּא הָיָה כּוֹהֵן גָּדוֹל, אַחֵר עֶזְרָא. שֵׁם

The members of Ezra's tribunal are called Men of the Great Assembly, namely: Haggai, Zechariah, Malachi, Daniel, Hananiah, Mishael, Azariah, Nehemiah son of Hachaliah, Mordechai, Zerubavel, and many other scholars with them, totaling the number of an hundred and twenty Elders. The last surviving Elder of among them was Simeon the Just, who was included among the one hundred and twenty, and received the Oral Torah from all of them, and succeeded Ezra to the High Priesthood. **Ibid.**

(5) שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק, מֵעֶזְרָא, מְבָרֵךְ, מִיִּרְמְיָה, מִצְפַּנְיָה, מִחַבְבֻּק, מִנְחוּם, מִיֹּאֵל, מִמִּיכָה, (מִישְׁעִיָּה, מַעְמוֹס, מִהוֹשֵׁעַ, מִזְכָּרְיָה, מִיְהוֹדָע, מִאַלְיָשָׁע, מִאַלְיָהוּ, מִאַחֲזֵיהוּ, מִדָּוִד, מִשְׁמוּאֵל, מֵעֲלִי, מִפִּינְחָס, מִיְהוֹשׁוּעַ, מִמֹּשֶׁה רַבֵּנוּ רַבֵּן שְׁלֹכֵל הַנְּבִיאִים, מֵעַם ד' אֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שֵׁם

Simeon the Just from Ezra; Ezra from Baruch; Baruch from Jeremiah; Jeremiah from Zephaniah; Zephaniah from Habakkuk; Habakkuk from Nahum; Nahum from Joel; Joel from Micha; Micha from Isaiah; Isaiah from Amos; Amos from Hosea; Hosea from Zachariah; Zachariah from Jehoiadah; Jehoiadah from Elisha; Elisha from Elijah; Elijah from Ahijah; Ahijah from David; David from Samuel; Samuel from Eli; Eli from Pinchas; Pinchas from Joshua; Joshua from Moses our Master; Moses our Master from Hashem, the G-d of Israel. Thus it is established that all of them received it from the L-rd G-d of Israel. **Ibid.**